

MISKOLCI EGYETEM

DOKTORANDUSZOK FÓRUMA

Miskolc, 2017. november 30.

BÖLCSÉSZETTUDOMÁNYI KAR

SZEKCIÓKIADVÁNYA

Kiadja: Miskolci Egyetem Tudományos és Nemzetközi Rektorhelyettesi Titkárság
Kiadásért felelős: Prof. Dr. Kékesi Tamás rektorhelyettes
Szerkesztette: Schäffer Anett doktorandusz
Nyomda: ME Sokszorosító Üzeme
Sokszorosításért felelős: Pásztor Erzsébet
Nyomdaszám: TNRT.2018-356.ME.
ISBN 978-963-358-164-3

TARTALOM

SZOLNOKI ZSOLT

Czeglédi P. István *Egy veres tromfosdit iádtzó*... című munkája és annak egyik lehetséges forrása 3

VASS RÓBERTNÉ

Lévay József és Borsod vármegye..... 11

TÖRÖK SÁNDOR MÁTYÁS

Németh Andor saját versét kommentálja 17

TÓTH TAMÁS ZOLTÁN

Pázmándi Horvát Endre *Árpád* című eposzának vallástörténeti kútfői 25

MAURIZIO CECCARELLI

A Charles de Tolnay Fond új része 33

OCSENÁS ALICA

Anyakép(ek) *A szív segédigéjében* és a *Semmi művészetben*..... 41

RADICS VIKTÓRIA

A *Világló részletek* eredet-aspektusa 49

KÁLI ANITA

„Menetelés a szétrohadt betonon”

A terek poétikája Szilasi László *A harmadik híd* című regényében 55

SCHÄFFER ANETT

A város mint identitásképző elem Rakovszky Zsuzsa prózájában 63

BABOS ORSOLYA

Leírás és láttatás a *Sztalker-univerzumban*..... 71

Maurizio Ceccarelli

A CHARLES DE TOLNAY FOND ÚJ RÉSZE

Bevezetés

Munkámat 2017-ben a Firenzei Egyetem Nyelvészeti, Irodalmi és Interkulturális Tanulmányok Tanszékén (LILSI) a CISUECO Kutatóegységben Erasmus+ ösztöndíj¹ keretein belül végeztem. Ez az ösztöndíj lehetőséget teremtett számomra, hogy a Charles de Tolnay Fondban² tárolt levelezés digitalizálását és katalogizálását (Casa Buonarroti, Firenze) folytassam, valamint a fond még nem vizsgált részét tanulmányozzam,³ amely e beszámoló elsődleges tárgya.

A hagyatékon végzett további kutatási munkám során folytattam Charles de Tolnay és levelezőtársai bibliográfiai felmérését. Szándékom szerint a fent említett levelezés egy részét szöveges kiadásban fogom dokumentálni. A kutatás jelenlegi állapotában leginkább Johannes Wilde, magyar néven Wilde János angol-magyar művészettörténész – aki többek között Michelangelo grafikai művészetének tanulmányozásáról volt híres – levelezése felelne meg a projekt megvalósítására.

A már nagyrészt 2015 és 2017 között digitalizált és leírt anyag továbbításra került egy kisméretű, kis kapacitású szerverre,⁴ amely megkönnyíti a konzultációt, és a mobil adattárolón kívül további tárolási helyet biztosít a végleges képeknek. A szerver a LILSI-n található. Jelenleg 136 mappa képi a dokumentáció részét, amelyek a nagy szekrényben lévő levelezőegységek képeit tartalmazzák.⁵ Terveim szerint amikor az egész anyag feldolgozása befejeződik, a szerver minden egyes mappája rendelkezni fog egy fájlal, melyben az adott mappához tartozó tartály leírása és az egész levelezési lista szerepel.

Charles de Tolnay teljes levelezésének feldolgozása végén szükség lesz egy olyan adatbázisra, amely képes az évek során megszerzett információk kezelésére, és egy erre a célra létrehozott weboldalon keresztül elérhetővé tudja tenni a tudományos közösség számára. Nyilvánvaló, hogy a tartalom és a lehetséges átiratok közzétételénél figyelembe kell venni a személyes adatokra vonatkozó hatályos jogszabályokat, amely az információ bizonyos kategóriáiról (egyes személyes adatok) hetven év csendet ír elő a dokumentum dátumától vonatkoztatva.⁶

¹ Projektszám: 2016-1-HU01-KA103-0022480.

² A fondot Firenzében, a Casa Buonarrotiban őrzik (via Ghibellina 70).

³ A fondot vizsgáló kutatók közül egy sem fejezte be ennek a résznek az ellenőrzését.

⁴ QNAP TS-469 Pro.

⁵ A Fond fő egységét őrző szekrény méretei: 320/200/70 cm, a polcok magassága 45 cm, vastagságuk 2cm, 196 cm hosszúak és 60 cm szélesek. A polcokon különböző típusú és ideiglenes jelzéssel ellátott irattartók (dobozok, gyűjtők, egyszerű mappák) találhatóak.

⁶ Az olasz szabályozási keret tekintetében lásd: Paola CARUCCI, „Consultabilità dei documenti e tutela della

A fondnak ez a része a Casa Buonarroti Alapítvány Igazgatótanácsának a szobájában egy *commode* két fiókjában kapott helyet a nagyméretű szekrény közelében,⁷ amely a fond dokumentációjának fő részét tartalmazza.

Ennek a résznek a különválasztására nemcsak a nagy szekrényben lévő helyhiány miatt volt szükség, hanem azért is, mert itt egy másik típusú dokumentáció gyűjtése is helyet kapott. Ezek között többnyire személyes tárgyak, azonosító okmányok, képek, fényképalbumok, de ezen kívül személyes levelező mappák és az intézet igazgatásával kapcsolatos dokumentumok is találhatóak. Az itt őrzött két levelezési részlet különös figyelmet érdemel: az 1966. november 4-ei árvíz utáni időszak,⁸ valamint a Tolnay Casa Buonarroti szoborportré történetének pontosabb rekonstrukciója. A portrét Marie-Thérèse Givaudan-Révy,⁹ Charles de Tolnay unokahúga készítette, aki a művészettörténész egyik örökösének, Antoine de Révaynak az édesanyja.¹⁰

A *commode*, amelyben a Charles de Tolnay Fond második része található

privacy”, in *Archivi di persona del Novecento. Guida alla sopravvivenza di autori, documenti e addetti ai lavori*, ed. Francesca GHERSETTI e Loretta PARO, 51–75 (Treviso: Fondazione Benetton studi ricerche : Fondazione Giuseppe Mazzotti per la civiltà veneta : Antiga, 2012).

⁷ A fiókos szekrény a következő méretekkel rendelkezik: 90 cm magas, 122 cm széles, 56 cm mély. Négy fiókkal rendelkezik. A Charles de Tolnay Fondra vonatkozó dokumentáció a harmadik és a negyedik fiókban található.

⁸ Főként a Holland Királyság nagy adományozásával kapcsolatos dokumentációkat őrizi.

⁹ Tolnay lánytestvérének fia, Georges Révy feleségül vette Marie-Thérèse Givaudant (1925–2015), aki Xavier Givaudan unokahúga volt. Givaudan volt a társalapítója annak a társaságnak, amely ma is illatanyagokat és parfümöket gyárt. Marie-Thérèse szobrász volt, Germaine Richier tanítványa.

¹⁰ Lenkei Júlia Tolnay naplójának néhány feljegyzésére hivatkozva talán túl nagy hangsúlyt fektet Tolnay és Antoine Révy közötti kapcsolatra a hetvenes évek végén amikor apa-fia viszonyról írt. Lásd: „Lapok a »Mindenes könyv«-ből. Tolnay Károly levelezéséből és naplófeljegyzéseiből (III)”, kiad. LENKEI Júlia, *Holmi* 15 (2003): 359–378, 374.

Fiók TK_A

A piros nyílal jelzett fiók főként a Casa Buonarroti vezetésével kapcsolatos anyagokat tartalmazza. A dokumentáció különböző mappákba van rendezve. Ezek között megtalálható az alapítvány intézményi archívumában tárolt dokumentumok másolata, melyek részben különböző vitákra vonatkoznak, amelyek Tolnay és az Igazgatótanács között folytak, különösen 1975-től haláláig.

Az *1976-os Belső Dokumentumok* nevű mappában különös figyelmet érdemelnek bizonyos iratok:

- Irene Kretschmann meghatalmazási levele (1976. január 23.).¹¹
- Menlevél Tolnay személyes könyvtárának könyveihez, amelyeket az örököse, Anne-Marie Repts de Tolnay¹² a Firenzei Egyetem Könyvtára számára szándékozott odaítélni (1984. április 14.).¹³

Tolnay 1966. november 4-i firenzei árvíz alatt és után végzett tevékenységével kapcsolatos dokumentációjának nagy részét a fond elsődleges anyagának megőrzésére szolgáló nagy szekrényben őrzik, a kis fiókos szekrény pedig ezzel kapcsolatos olyan fontos dokumentumokat rejt, amelyek lehetővé teszik az egész történet helyreállítását:

- Személyes és tudományos levelezés.
- A Casa Buonarroti által elszenvedett károokra és az újjáépítésre vonatkozó cikkek kivágásai, kivonatai és vázlatai.
- Külföldi adományokkal kapcsolatos bevételek.
- A „holland” emléktábla felhelyezésével kapcsolatos anyag.¹⁴

Fiók TK_B

A lila nyílal jelzett fiók leginkább személyes dokumentumokat és magán tárgyakat tartalmaz, amelyekről listát adok:

- Egy kézműves kompozíciót őrző kisméretű doboz, amelyhez egy dátummal ellátott kupont csatoltak egyéb további információkkal (1929).
- Kis formátumú fényképeket tartalmazó kisméretű doboz, amelyben egy

¹¹ A Tolnay házaspár életének utolsó éveiben Irene Kretschmann a család hű barátja és házzvezetőnője volt. A tudós és felesége halála után (1982) ő volt felelős a fond első kezeléséért, sajnos tudományos kritériumokat nem vett figyelembe.

¹² Charles de Tolnay 1971-ben hosszú barátság után feleségül vette Anne-Marie Repts-et. 1926-tól André Kertész több fotográfiai portrét készített róla. Online a „Médiathèque de l'Architecture et du patrimoine” adatbázisában, sub Anne-Marie Merkel.

¹³ A könyvtár azon részéről van szó, amelyet a Toszkán hatóságok Charles de Tolnay másik örökösétől, Antoine Révaytól vásároltak meg 1982-ben. 1985-ben ugyanezzel az eljárással a Firenzei Tudományos Egyetem megvásárolta a Casa Buonarroti könyvtárához nem kapcsolódó egyéb művészettörténeti címeiket.

¹⁴ Az Igazgatótanács ülésén 1967. október 23-án jóváhagyott emléktábla a következőket írja: „A Buonarroti-ház, amelyet az 1966. november 4-i árvíz megkárosított, a holland nép nagylelkű segítségével helyreállították.” A holland kormány által támogatott első összeg körülbelül 9.000.000 olasz líra volt (mai értelemben 90.000 euró).

- másik doboz is található, amelyben Perczel Erzsébetet,¹⁵ Charles de Tolnayt (1956), Scholz Jánost¹⁶ és második feleségét, Helen Marshall Schellinget ábrázoló fényképek vannak.
- Charles de Tolnay kis naptára olasz nyelvű személyes feljegyzésekkel (1930–1940).
 - Perczel Erzsébet kis formátumú fényképgyűjtője.
 - Perczel Erzsébet olaszországi és franciaországi utazásaival kapcsolatos fotóalbum (1958).
 - Érem tokban: Aranyérem „A kultúra, az iskola és a művészet érdemében” az Olasz Köztársaság Elnöksége által kiosztott igazolással ellátva (1968. június 2.).
 - Érem és egy dísztü tokban: Accademia Nazionale di San Luca (1968).
 - Érem tokban: Accademia delle Arti del Disegno adta ki Michelangelo halálának negyedik évszázadjának ünneplése alkalmából (1964).
 - Dísztü tokban és az Accademia Nazionale dei Lincei külföldi tagjának kinevezésének oklevele (1965. augusztus 29.).
 - Dísztü tokban egy tagsági kinevezésre vonatkozó levélben: Accademia delle Arti del Disegno (1967. november 27.).
 - Aby Warburg kiállításának programja (Hamburg, 1979).
 - Perczel Erzsébet által készített fotóalbum Charles de Tolnay a mainzi Johannes Gutenberg Egyetem Művészettörténeti Intézetének látogatásáról (1960).
 - „Giorgio Laurati”¹⁷ jelzéssel ellátott mappa, amely különböző fényképeket tartalmaz. A mappa egyéb borítékokat is tartalmaz, az első borítékban Eduard Hüttinger levele van (1972. november 13.) és néhány fénykép Charles de Tolnay szobrászati portréjáról. A második boríték is őriz dokumentációt Marie-Thérèse Givaudan munkájáról (1960). A harmadik borítékban a Giorgio Laurati cég számláján kívül, egy sor pozitív és negatív ikonográfiai kép is megmaradt, köztük Ferenczy Béni három grafikai alkotása.
 - Fényképeket tartalmazó mappasorozat. A képeken az azonosított személyek között szerepel Charles de Tolnay a római La Sapienza Egyetem díszoklevél átadása alkalmából (1964. február 19.), Erwin Panofsky (1933. szeptember 10.), Abraham Flexner (1957. december 19.), Polányi Károly és Lesznai Anna egy csoportos fényképen (1960).

¹⁵ Erzsébet Gáll Lánczy (*mé* Perczel, 1921–1987).

¹⁶ Magyar származású csellista és művészeti gyűjtő (1903–1993). 1973-ban 1500 olasz rajtot adományozott a Pierpont Morgan Könyvtárnak.

¹⁷ Laurati a firenzei Giacomo Brogi dédunokája volt. Brogi az olasz művészeti fotózás egyik úttörője. Laurati 1966 után fotográfiai székhelyét a Piazza Santa Croce-ba átköltöztette, ahol 1986-ig, haláláig maradt. Lásd: Silvia SILVESTRI, „Lo Studio Brogi a Firenze. Da Giacomo Brogi a Giorgio Laurati”, *Archivio Fotografico Toscano* 20 (1994): 9–10, 10.

- Charles de Tolnay 80. születésnapjával kapcsolatos levelezése.
- Egy mappa az alábbi dokumentumokkal: Tímár László német nyelvű esszéjének vázlata, amely Charles de Tolnay 80. születésnapjára készült; egy kép Charles de Tolnay és feleségei sírjáról a firenzei Porte Sante temetőben (467. szám); egy Szabó Cs. László Tolnayról írt cikk másolata (*Irodalmi Újság*, 1978 / 9–10).
- Charles de Tolnayról különböző fényképeket tartalmazó mappa: négy kép a római Villa della Farnesinában tartott Accademia Nazionale dei Lincei-i konferenciáról,¹⁸ három kép a French Line tulajdonában levő Flandre és Liberté nevű hajók transzatlanti utazásairól (1959. május 30-án egy fotó és 1954. október 20-án két fotó) és egy Tolnayt ábrázoló fénykép Londonból (1952. február 14.).
- Egy borítékban további hét kép van, melyek az Accademia Nazionale dei Lincei-ben készültek (hat kép Tolnayt ábrázolja, egy képen pedig Enrico Cerulli nyelvész látható, aki a Lincei elnöke volt 1973 és 1976 között). A mappában van még egy fénykép az első feleségéről, Rina Bartolucciról¹⁹ is (Párizs, 1935 körül).
- Egy boríték Charles de Tolnay Casa Buonarrotiban levő lakásának néhány fotójával (1977).
- Egy privát fotóalbum, amelyben a művészettörténész személyes fényképei és a már korábban említett szobrászati portréjának néhány vázlata is megtalálható. A képeken jelen van Aby Warburg, Friedrich Gundolf, André Chastel, ifj. Jurgis Baltrušaitis, André Gide, Johannes Wilde (Rina Bartolucci társaságában, Párizs, 1935), Cs. Szabó László és Weyde Gizella. Négy fotográfiai portré is van Paulay-Cerruti Erzsébetről 1949 és 1959 között. Ezen kívül több fotó van a művészettörténészről az első feleségével, Rina Bartoluccival (Firenze, 1937. október; Princeton, 1951. november; 1965), szerepel Tolnay két portréja (1972. augusztus, 1976), egy fénykép Johannes Wilde társaságában (Párizs, 1935. május), egy kép Giovanni Spadolínival a fent említett Linceinél 1972-ben tartott konferencián. Megtalálható egy Rina Bartolucci számára Körösmezey Katalin által rajzolt Tolnay portré is az albumban.
- Egy külön boríték, amelyben Dario Antoniozzi kulturális és környezeti örökségért felelős miniszter társaságában készült fénykép van (1979. február 20.).

¹⁸ Az 1972. november 30-ai tudományos konferencia szövege a következő akadémiái füzetben található: Charles de TOLNAY, *I disegni della gioventù di Michelangelo Buonarroti e un suo disegno inedito nella Farnesina. Conferenza*, Problemi Attuali di Scienza e di Cultura 193 (Roma: Accademia Nazionale dei Lincei, 1974).

¹⁹ Charles de Tolnay 1930-ban házasságot kötött az olasz Rina Bartoluccival Hamburgban. A Charles de Tolnay archívumban számos Bartolucci-irat van, amelyek fontosak a művészettörténész életrajzi és tudományos történetének rekonstruálására. Rina Bartolucci 1965. november 8-án Firenzében halt meg, néhány hónappal Princetontól való hazatérése után.

- Egy boríték Tolnayt ábrázoló különböző fényképekkel: Jacques Heurgonnál tett látogatása alkalmából, nyaralás Saltinóban második feleségével és egy kép Anna Marie Repsszel Borsos Miklós társaságában (1973).
- Egy piros színű fényképgyűjtő. Többnyire személyes jellegű fényképeket tartalmaz: Charles de Tolnay portréi (pozitív és negatív, 1943. november, 1949. január), első felesége, Rina Bartolucci képei (1927, 1928, 1929, 1932, 1933, 1935, 1936, 1938, 1955, 11/1965) és róluk készült közös fényképek, például a transzatlanti utazásuk alkalmából a Cunard Line „Queen Mary” hajóval (New York–Charbourg, 1963; Charbourg–New York, 1964. szeptember 24–29-én), illetve Hamburgban készült közös fotó (1932. május). Két fotográfiai portré szerepel Anne Marie Merkelről 1929-ből és még néhány fotó kollégái társaságában, többek között Wilde Jánossal és ifj. Jurgis Baltrušaitisszal, valamint Tolnay édesapjának (Arnold de Tolnay) gyűjteményéből származó, de még nem azonosított festményről készült kép.
- Két üveg hamutartó.
- Rina Bartolucci halálával kapcsolatos levelezés.
- Charles de Tolnay levelezése a 75. születésnapjával kapcsolatban.
- Charles de Tolnay levelezése a 80. születésnapjával kapcsolatban.
- Egy boríték Tímár Lászlótól kapott anyagról.
- Michelangelo születésének 500. évfordulója alkalmából folytatott levelezést őrző nagy boríték (1975), melyben két további boríték van. Az első Tolnay különböző tudományos címeinek dokumentumait és átiratait tartalmazza, a második pedig a Casa Buonarroti szolgálati lakás tizennyolc fotóját tárolja, amelyet Giorgio Laurati készített. A nagy borítékban a Galileo Galilei Nemzetközi Galilei Díjhoz kapcsolódó kiadvány is megtalálható, amelyet 1966-ban Charles de Tolnay kapott.
- Az Accademia Nazionale di San Luca díszérme Michelangelo halálának negyedik évszázadi évfordulója alkalmából (1964).
- Borsos Miklós által készített a michelangelói *Pietà Rondanini*-t ábrázoló bronzérem. Ez az érem az 1952-ben Haitsch Emil pszichiáter tiszteletére készült emlékérmé hátoldalának másolata (az alkotó dedikálási levelével ellátva, 1973. december).
- Borsos Miklós bronzérme Charles de Tolnay tiszteletére. Az előoldalon Charles de Tolnay portréja, a hátoldalon pedig a Casa Buonarroti és alatta Michelangelói *Dio Fluviale* stilizált kis képe található (1973).²⁰

²⁰ 1975-ben Borsos Miklós harmadik alkalommal készített Michelangelóval kapcsolatos alkotást. Ezúttal egyenesen a művész tiszteletére a következő dedikálással: „amicalement à Charles de Tolnay”. A művészet-történész és a szobrász közötti barátságról lásd: BALÁZS Katalin, „...van köztünk valami belső affinitás». Tolnay Károly és Borsos Miklós barátságának dokumentumai”, *Ars Hungarica* 36 (2008): 269–282.

- Az Accademia Petrarca di lettere, arti e scienze di Arezzo levelező tagjának kinevezési levele és az erről szóló oklevél (1975. március 1.).
- Szabó Cs. László által készített *Látogatóban Tolnay Károlynál Firenzében* rádióműsor magyar és német átiratának másolata. A programot a BBC magyar nyelvi szekciója rögzítette (1978).

A sok személyes dokumentáció mellett van néhány mappa a Casa Buonarroti vezetésével kapcsolatban is:

- A Firenzei Régészeti Múzeumban tárolt etruszk és római régiségek vizsaszerezésére vonatkozó dokumentáció, amelynek célja egy új helyiség létrehozására a Casa Buonarrotiiban, amelyet Charles de Tolnay Filippo Buonarroti antik kereskedő tevékenységére akart szentelni (1966–1968).²¹
- A restaurálás alatt lévő tárgyakkal kapcsolatos dokumentáció.
- Egy a Casa Buonarroti ábrázoló brossúra elkészítésével kapcsolatos dokumentáció.
- Dokumentumok a Casa Buonarroti könyvtár gazdálkodásáról (1974–1976).
- A Casa Buonarroti gazdasági igazgatásához kapcsolódó dokumentumok az 1979-es és 1980-as évekről (költségvetések, állami támogatások, igazgatói levelezések az intézmény titkárával, jogi viták).
- A Casa Buonarroti bővítési és átszervezési munkáira vonatkozó dokumentációk, a különböző projektekkel kapcsolatos rajzok is megmaradtak.

A fiókban lévő papírok között a következő dokumentumok is szerepelnek:

- Charles de Tolnay részére kiadott diplomáciai menlevél a Magyar Népköztársaságban huszonnégy napra szóló tartózkodási engedéllyel, amely során a művészettörténésznek tudományos előadást kellett volna tartania a Magyar Tudományos Akadémián Budapesten (érvényesség: 1965. szeptember 30-ig).
- A Tolnay család nemesi státuszának eredeti igazolása, amelyet a Magyar Köztársaság Nagykövetsége Bécsben adott ki (1930. április 15.).
- Charles de Tolnay római tartózkodásának bizonyítványa, amelyet 1929. május 16-án Rómában a Magyar Királyság Nagykövetsége adott ki.
- Charles de Tolnay által az Université de Paris-i Művészeti Intézetnél tartott konferenciákkal kapcsolatban kiadott bizonyítvány (1939. május 2.).
- Charles de Tolnay vendégprofesszori kinevezési levele a Harvard Egyetemről (1965).
- Az Institut de France két díjának és az ehhez kapcsolódó hozzájárulás igazolása Charles de Tolnay *Hieronimus Bosch* (Bázel, 1937) és *Le maître de Flémalle et les Frères van Eyck* (Brüsszel, 1939) munkái számára.
- A magyarországi Arany Érdemkereszt kiadásának oklevele és az *Élet és*

²¹ A leletek a Casa Buonarroti tulajdonában voltak.

- Irodalom* folyóirat ezzel kapcsolatos közleménye (1978. augusztus 22.).
- Charles de Tolnay bécsi egyetemen szerzett diplomája (1925. július 22.).
 - Charles de Tolnay hamburgi egyetemen szerzett posztgraduális diplomája (1929. július 27.).
 - Beiratkozási igazolás a Berliini Egyetemről (1921. november 19.).
 - Az Accademia delle Arti del Disegno kinevezésének igazolása (1963).

1959 júliusában Charles de Tolnay Perczel Erzsébet kíséretében előadásokat tartott Mainzban. Ő volt a Johannes Gutenberg Művészettörténeti Intézetének vendége, melyet Friedrich Gerke²² irányított. Gerke, második feleségével, Ruth Wannackkal együtt készítette el Tolnay tartózkodásának fotóalbumát. Az album ebben a fiókban található. Az album mellett fennmaradt az útra vonatkozó előzetes levelezés Gerkevel, és néhány egyéb fénykép, illetve a tartózkodás részletes programja.

Az anyag teljes digitalizálási és katalógizálási munkája a 2017–2018-as tanév második félévében folytatódik, mivel további hat hónap szakmai képzést kértem abban a kutatóegységben, amely Charles de Tolnay dokumentációjának digitális feldolgozásával és elemzésével foglalkozik.

²² A német művészettörténész 1941-es és 1942-es tanévben tanár volt a királyi magyar Pázmány Péter Tudományegyetemen, a mai ELTE-n.